

Partimotion

Motion till riksdagen: 2014/15:3094

av Jan Björklund m.fl. (FP)

med anledning av prop. 2014/15:109 Försvarspolitisk
inriktning – Sveriges försvar 2016–2020

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	1
Förslag till riksdagsbeslut	2
Motivering	3
Säkerhetspolitisk utgångspunkt	3
Ett allt aggressivare Ryssland måste styra försvarsprioriteringar	3
Dags för svenskt Natomedlemskap	5
Konsekvenser för försvarsbeslutet	6
Ekonomiska förutsättningar	6
Särskilda prioriteringar	8
Gotlands betydelse för försvaret av Sverige	8
Placera Robot 70 på Gotland	8
Ökad ubåtsjaktförmåga	9
Mer flygtid	9
Mer flygstrid	9
Kustartilleri	10
Utsjömineringar	10
Personalförsörjningen	10
Att aktivera värnplikten	10
Utveckla veteranpolitiken	11
Officersförsörjningen	12

Upphäv regeringsbeslut 5	12
Materiel- och logistikförsörjning.....	12
Materielutredningen.....	12
Se över Försvarmaktens logistik	13

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår regeringens proposition 2014/15:109 Försvarspolitisk inriktning – Sveriges försvar 2016–2020.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ökade säkerhetspolitiska hotet från Ryssland måste få konsekvenser för den svenska försvarsförmågan och för Sveriges säkerhetspolitiska vägval.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en svensk anslutning till Nato före valet 2018.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ekonomiska förutsättningar för försvarsbeslutet.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att de ekonomiska anslagen sammantaget bör höjas med 17 miljarder kronor under perioden 2016–2020, inklusive en kompensation för höjda ungdomsarbetsgivaravgifter och hyreshöjningar för Försvarmakten.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Gotlands försvar- och säkerhetspolitiska särställning.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att placera en bataljonsstridsgrupp på Gotland vars stomme ska vara tung kustrobot och långräckviddigt luftvärn.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att samtliga gotlänningar i vapenför ålder ska erbjudas grundläggande militär utbildning.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att placera Robotssystem 70 på Gotland.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av ökad ubåtsjaktförmåga och anskaffning av Seahawk.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att antalet flygtimmar måste öka.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att komplettera JAS Gripen's beväpning med fler moderna jakt- och attackvapen.

13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kustartilleri.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utsjömineringar.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att omgående aktivera totalförsvarsplikten.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen snarast bör omsätta Veteranutredningens förslag i en proposition.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om officersförsörjningen.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en utredning för att göra en genomgripande översyn av logistikreformen.

Motivering

För oss som värnar försvarets behov av betydande resursförstärkningar i en orolig tid, är utfallet av försvarsuppgörelsen och innehållet i inriktningspropositionen för 2016–2020 en stor besvikelse. De 10,2 miljarder som regeringen anslår för försvarsbeslutsperioden är inte ens i närheten av de 4 miljarder årligen som ÖB begärt för att leverera den ambitionshöjning som sex partier i Förvarsberedningen beställt. ÖB varnar också för att försvarsuppgörelsen inte räcker för att möta ett ökat säkerhetspolitiskt hot.

Säkerhetspolitisk utgångspunkt

Sveriges säkerhetspolitik syftar ytterst till att garantera vårt oberoende och vår självständighet. Hävdandet av vårt lands suveränitet är en förutsättning för detta. Det svenska försvarets huvuduppgift är att försvara Sverige, med alla till buds stående medel.

Ett allt aggressivare Ryssland måste styra försvarsprioriteringar

Vi lever i en orolig tid. Den ryska militära aktiviteten i Östersjön ökar och tonläget mot Sverige och våra grannländer hårdnar. Den ryska ambassaden i Stockholm har nyligen beskyllt Sverige för att ligga bakom konflikten i Ukraina. Och Rysslands ambassadör i Köpenhamn slår fast att ryska kärnvapen kan riktas mot danska örlogsfartyg. Putin å sin sida fortsätter frakta vapen över Ukrainas gräns och vägrar ta avstånd från separatisterna.

Redan 2007 konstaterade Försvarsberedningen att det ryska agerandet mot länder som ingick i det forna Sovjetunionen kommer att vara ett lackmustest på vilken väg Ryssland väljer framöver. Man slog också fast att Rysslands förhållande till och agerande gentemot dessa länder de närmsta åren kommer att definiera vår syn på Ryssland. Den ryska invasionen av Georgien 2008 gav ett tydligt svar. Den ryska tröskeln för att använda militärt våld i närområdet sänktes rejält.

Under ett årtionde har Ryssland satsat stort på att rusta upp sin krigsmakt. Dessutom visar senare års ökade repression mot det civila samhället och kränkningarna av t.ex. hbtq-personers rättigheter att den politiska utvecklingen är alarmerande och går åt helt fel håll. Den ökande militära förmågan i kombination med brutaliseringen av det ryska ledarskapet är en klar risk för freden i vår del av världen.

Rysslands stormaktsambitioner har under de senaste åren tagit sig uttryck i aggressiva påtryckningar gentemot länder i närområdet som Moldavien, Armenien, Georgien och, inte minst, Ukraina. Den ryska aggressionen nådde en ny gräns för drygt ett år sedan då Ryssland annekterade Krimhalvön. Agerandet ursäktades med behovet att försvara den ryska minoritetens rättigheter. I själva verket handlade det om att säkra strategiska land- och kustområden och hindra integrationen med väst. Det ryska agerandet strider mot såväl internationell rätt som avtal ingångna av Ryssland. Genom införlivandet av Krim ritade Putin om Europas karta på eget bevåg och stjälpde omkull den säkerhetspolitiska ordning som rått i Europa sedan Berlinmurens fall. Det ryska agerandet kommer att få följderna för Europas säkerhetspolitik under lång tid framöver. De skäl som Putin angav för inmarschen i Georgien 2008 och Krim 2014 skulle likaväl kunna åberopas för hot mot till exempel de baltiska länderna.

Putins plan för att medvetet splittra Ukraina rullade därefter vidare. Iscensatta oroligheter trappades upp och spreds snabbt till både södra och östra Ukraina. Moskvas stöd till separatisterna har ytterligare destabiliserat landet. Sedan sommaren 2014 forslas tunga vapen över gränsen från Ryssland till Ukraina. Ryska trupper har sedan dess stridit inne i Ukraina.

Sedan februari 2014 finns ett avtal om eldupphör mellan Ukraina och Ryssland på plats, det så kallade Minskavtalet. Men vapenvilan är mycket skör. Ryssland har nonchalerat omvärldens skarpa uppmaningar att respektera avtalet och dra tillbaka allt stöd från separatisterna. Det ryska agerandet har visat att Putin inte skyr några medel för att splittra Ukraina.

Konflikten i Ukraina har det senaste året utvecklats till en krigssituation. Detta sker i ett av EU:s grannländer, i Sveriges närhet. Utöver det har den ryska militära närvaron ökat också i vårt närområde. Vi har upplevt en konstaterad ubåtskränkning. Vårt land, liksom våra nordiska grannländer, har utsatts för upprepade ryska kränkningar i luften och till sjöss.

Med anledning av den allvarliga situationen i Ukraina höjde Försvarsmakten i augusti 2014 stabsberedskapen i Högkvarteret och förstärkte incidentberedskapen. Säpo har också konstaterat att det största underrättelsehotet mot Sverige 2014 kom från just Ryssland. Spionaget beskrivs som omfattande och har ökat i samband med Ukrainakrisen. Det ökade säkerhetspolitiska hotet från Ryssland måste få konsekvenser för svensk försvarsförmåga, liksom för Sveriges säkerhetspolitiska vägval.

Dags för svenskt Natomedlemskap

Det ryska agerandet i Ukraina visar hur ensamt ett enskilt land är när en stor granne agerar med vapenmakt. Jämte spørsmålet om hur vi bäst stärker det svenska försvaret, måste frågan om Nato-medlemskap ställas på sin spets också här i Sverige.

Folkpartiet prioriterar satsningar på försvaret. Men oavsett hur mycket vi satsar på vårt försvar måste vår nationella säkerhet också stärkas genom ett svenskt Natomedlemskap. För ett litet land är samarbete med andra en nödvändighet.

Ett Natomedlemskap säkerställer fred och frihet tillsammans med länder som delar våra frihetliga och demokratiska värderingar. Ett medlemskap i Nato skulle även skapa förutsättningar för ett djupt och förtroendefullt samarbete med de övriga nordiska och baltiska länderna. Som medlemmar skulle vi vara med och fatta beslut, istället för att som nu passivt invänta andras ställningstaganden.

Att Sverige under tjugo år har utvecklat ett mycket nära samarbete med Nato konstateras i en utredning som tillsattes av alliansregeringen för att se över Sveriges internationella försvarssamarbeten. Utredaren, Tomas Bertelman, betonar att Sverige har ställt upp i alla större FN-mandaterade Natooperationer. Sverige har också i stor utsträckning deltagit i Natoleda övningar i Europa. Samarbetet med Nato, menar han, betyder mycket för Försvarsmaktens operativa förmåga. Samtidigt står Sverige utanför Natos kollektiva försvar och medbeslutande. Bertelman drar slutsatsen att ett svenskt

medlemskap i Nato bör utredas. Den slutsatsen är både rimlig och riktig. Därför har Folkpartiet i de försvarssamtal som förts krävt att regeringen ska utreda ett Natomedlemskap. Men av inriktningspropositionen framgår att regeringen och de tre allianspartierna inte kommit överens om annat än en allmängiltig säkerhetspolitisk utredning om för- och nackdelar med Sveriges internationella samarbeten i stort. I princip detsamma som Bertelman redan gjort, men med den skillnaden att utredningen inte får utvärdera den militära alliansfriheten.

Folkpartiet beklagar den kraftlöshet och bristande verklighetsinsikt som präglar uppgörelsens säkerhetspolitiska slutsatser. Det försämrade omvärldsläget hade krävt snabba svar på hur vi bäst förbereder ett svenskt medlemskap. Folkpartiets mål är en Natoanslutning före valet 2018. Inget annat kan på ett lika avgörande sätt förbättra vår nationella säkerhet.

Konsekvenser för försvarsbeslutet

Ekonomiska förutsättningar

Hotbilden i vårt närområde, i synnerhet i Östersjöområdet, är kraftigt försämrade. Svensk försvarspolitik måste ställas om. Den nationella dimensionen ska prioriteras framför fokus på deltagande i internationella insatser. Försvaret av Sverige måste vara Försvarmaktens huvuduppgift.

Försvarmakten har under flera år framhållit att inriktningsbeslutet 2009 varit underfinansierat med 3–4 miljarder. Med andra ord har den insatsorganisation riksdagen beslutat om inte varit möjlig att åstadkomma inom given ekonomisk ram. Och inför det nya inriktningsbeslutet har överbefälhavaren angett att det krävs 4 miljarder årligen för att leverera den förstärkning av svensk försvarsförmåga som beställts av Försvarsberedningen.

En sak är regeringen och Folkpartiet överens om – det försämrade säkerhetsläget kräver att försvarsförmågan stärks. Men i inriktningspropositionen står det plågsamt klart att de medel som regeringen vill anslå för att stärka svensk försvarsförmåga är långt ifrån tillräckliga för att Sverige ska kunna leva upp till de krav som vår tid ställer. De 10,2 miljarder som regeringen avser tilldela försvaret 2016–2020 kommer inte ens att räcka för att fylla de hål i ekonomin som försvaret redan dras med, än mindre stärka vår

försvarsförmåga. Istället för att rusta upp försvaret kommer Försvarsmakten tvingas till neddragningar. Detta ville Folkpartiet inte medverka till.

För Folkpartiet är det givet att försvarsförmågan måste öka för att möta en ny verklighet. För att göra det krävs ökade resurser. Folkpartiet vill förstärka försvaret väsentligt. Vi anser att anslagen sammantaget, inklusive en kompensation för höjda ungdomsarbetsgivaravgifter och hyreshöjningar för Försvarsmakten, bör höjas med 17 miljarder kronor under perioden 2016–2020.

Folkpartiet föreslår att försvarsanslaget ökar med 1,8 miljarder kronor 2016, 2,7 miljarder kronor 2017 samt 3,7 miljarder kronor årligen 2018-2020. Detta motsvarar 2, 3 respektive 4 miljarder kronor om anslagsökningen skett parallellt med höjda ungdomsarbetsgivaravgifter. Vi hade också välkomnat en budgetförstärkning från regeringens sida för innevarande år. Vi beklagar att så inte skett. Folkpartiet menar att ett extra tillskott i storleksordningen 1 miljard kronor för 2015 hade varit rimligt och väl behövligt i en säkerhetspolitiskt mycket orolig tid. Vi vill upphäva regeringsbeslut 5 och använda den kontinuerligt tjänstgörande personalen till utökade repetitionsövningar av värnpliktiga redan i höst.

Folkpartiet vill också höja försvarsförmågan genom att värnplikten, med allmän och könsneutral mönstringsplikt aktiveras, även avseende grundutbildning av soldater. Heltidsanställda soldater är väsentligt dyrare än värnpliktiga och leder därför till ett alltför litet försvar. När plikten kompletterar den frivilliga rekryteringen räknar vi med att kunna omfördela medel från kostnader för personalförsörjningen till de satsningar på försvaret som vi föreslår.

Särskilda prioriteringar

Gotlands betydelse för försvaret av Sverige

Folkpartiet har länge betonat vikten av Gotlands betydelse för ett effektivt försvar av Sverige. Mot bakgrund av det försämrade säkerhetsläget menar vi att Gotland har en försvars- och säkerhetspolitisk särställning.

Att enbart addera ett mekaniserat kompani till Gotland, i tillägg till det stridsvagnskompani som Folkpartiet framtvingade 2009, räcker inte. Gotlands strategiska potential tas inte tillvara. Det behövs mer än vad regeringen presenterar.

Gotland kommer sannolikt att beröras av en konflikt i vårt närområde. Folkpartiet föreslår därför att en bataljonsstridsgrupp placeras på ön. En bataljon vars stomme är tung kustrobot och långräckviddigt luftvärn. Med detta skulle potentiella motståndares möjlighet att agera mot Sverige avsevärt försvåras. Remilitariseringen av vår mest strategiska landsända kan inte vänta. Det som finns på Gotland när kriget börjar är det som kommer att finnas på Gotland när kriget är slut.

Soldater som inte behöver transporteras till Gotland vid en kris är extra värdefulla. Folkpartiet anser därför att samtliga vapenföra gotlänningar ska erbjudas grundläggande militär utbildning.

Placera Robot 70 på Gotland

2012 beslutade alliansregeringen att köpa den tyska luftvärnsroboten IRIS-T, som ersättare till EldE 70 (Robotsystem 70). De gamla robotarna fasis nu succesivt ut. Robot 70 är betald, i gott skick och finns i ett stort antal andra länder. Robot 70 kan användas mot såväl flyg som fartyg. Att placera övertaliga Robot 70 på Gotland representerar en viktig tröskelhöjning för Gotland och försvaret av Sverige. Hemvärnet med de nationella skyddsstyrkorna är den mest tillgängliga och välbemannade delen av vårt försvar. Här ger också begränsade ekonomiska tillskott stor effekt. Folkpartiet anser att hemvärnet på Gotland bör tillföras ytterligare eldkraft genom två kompanier med Robot 70 när vapnet avvecklas inom den övriga krigsorganisationen.

Ökad ubåtsjaktförmåga

Regeringen slår i inriktningspropositionen fast att ubåtsjaktförmågan är viktig för att bl.a. upprätthålla den territoriella integriteten. Enligt regeringen vidtas därför ett antal åtgärder för att så tidigt som möjligt säkerställa ubåtsjaktförmågan. Regeringens svar på hur vi ökar förmågan till ubåtsjakt är i allt väsentligt att Helikopter 14 blir operativ under perioden. Det svaret är långt ifrån tillfredställande.

Rapporterna om främmande undervattensverksamhet runt Östersjön är frekventa. I höstas kunde vi också konstatera en kränkning av våra inre vatten. Sverige har inget annat val än att nu återuppbygga den förmåga till avancerad ubåtsjakt som vi förfogade över på 80- och 90-talen. Den enskilt viktigaste brickan i detta är luftburen ubåtsjakt.

Våra tidigare, väl beprövade ubåtsjaktshelikoptrar avvecklades innan ersättningen kommit på plats. Ersättaren Helikopter 14 har blivit en mardröm för det svenska försvaret. Hopplöst försenad, hopplöst dyr och sannolikt alltför komplex för att leverera någon egentlig nytta. På grund av detta projekts tillkortakommande anskaffades förra mandatperioden amerikanska Black Hawk, bland annat för sjuktransporter i Afghanistan. På samma sätt bör Sverige nu anskaffa Sea Hawk för att snabbt återfå förmågan att jaga och bekämpa ubåtar från luften.

Mer flygtid

Vid ett väpnat angrepp ligger vår bästa chans i att möta en fiende tidigt och innan han stigit iland. Detta har i långa tider fått oss att prioritera våra flygstridskrafter. Det är dock inte tillräckligt att ha många stridsflygplan om inte våra flygförare är väl tränade och planen tillräckligt beväpnade. Fler flygtimmar ger bättre förutsättningar att upprätthålla den samlade kompetensen i stridsflygsystemet. Med undantag för 2014 har antalet flygtimmar dock minskat under lång tid. Denna trend måste nu vändas.

Mer flygstrid

I och med det allt mer osäkra omvärldsläget i vårt närområde ökar behovet av att ha ett trovärdigt nationellt försvar med stark tröskelförmåga. Vårt stridsflyg är den enskilt viktigaste komponenten i detta. Ett flygvapen är dock inte bara flyg, utan också vapen. Den bristande beväpningen av stridsflyget måste åtgärdas. Vi behöver anskaffa moderna jakt- och attackvapen för att ha tillräcklig uthållighet i händelse av krig.

Regeringen slår i inriktningspropositionen fast att det är angeläget att JAS 39E som blir operativ efter 2020 får förmågan att bekämpa markmål på stora avstånd. Till skillnad från regeringen anser Folkpartiet att en sådan förmåga bör tillföras Försvarmakten redan denna försvarsbeslutsperiod.

Kustartilleri

En nationell, svensk försvarsförmåga måste också bygga på att hindra en motståndare från att stiga iland. Med ett brohuvud blir angriparen väsentligt svårare att handskas med. Folkpartiet anser därför att vid en eventuell extra anskaffning av haubitsar till det svenska försvaret bör en del av dessa tilldelas marinen som kustartilleri. Moderna haubitsar med dito granater har idag förmåga att bekämpa mål på avsevärda avstånd.

Tillsammans med tung kustrobot kommer de att verka starkt avhållande mot försök till landstigningar på svensk kust.

Utsjömineringar

Sjöminor är ett billigt, men mycket effektivt sätt att begränsa en sjögående motståndares handlingsfrihet. Inriktningspropositionen nämner trots detta inte minvapnet med ett enda ord. Givet osäkerheten kring det framtida omvärldsläget bör regeringen försäkra sig om att vår förmåga till minstrid utvecklas. Det handlar om planering, övningar och materielanskaffning.

Personalförsörjningen

Att aktivera värnplikten

För drygt fem år sedan beslutade riksdagen att göra värnplikten vilande i fredstid. Men riksdagen beslutade också att plikten kunde aktiveras på nytt om läget i omvärlden drastiskt försämrades eller om försvaret inte kunde rekrytera soldater på frivillig väg. Vi står nu inför en situation där båda dessa scenarier blivit verklighet. Försvarsmakten upplever stora svårigheter med att bemanna försvaret fullt ut med anställda yrkessoldater. Till och med 2014 har endast cirka hälften av försvaret kunnat bemannas med frivilligt rekryterade soldater. Därtill har läget i omvärlden snabbt försämrats.

En aktiverad värnplikt ska inte ersätta ett yrkesförsvaret, utan komplettera den rekrytering av soldater som sker på frivillig väg. Vi vill ha en kombination av yrkesförsvaret och värnplikt, liksom de system som finns i till exempel Norge och Danmark. Regeringen borde omgående fatta beslut om att fullt ut aktivera pliktstiftningen, med grundutbildning och mönstring för såväl män som kvinnor. Med värnplikten ser vi till att försvaret får en kostnadseffektiv och kompetent bemanning.

Resultatet av försvarsuppgörelsen blev ännu en bred utredning av personalförsörjningen, inklusive en studie av värnpliktssystemet i Danmark och Norge. Sverige har haft totalförsvarsplikt i över hundra år. Någon utredning behövs inte. Folkpartiet vill att plikten aktiveras omgående.

Utveckla veteranpolitiken

Genom riksdagens beslut våren 2010 med anledning av propositionen 2009/10:160 Modern personalförsörjning för ett användbart försvar, har grunden för en samlad veteransoldatpolitik lagts fast. Den 1 januari 2011 trädde lagen (2010:449) respektive förordningen (2010:651) om Försvarsmaktens personal vid internationella militära insatser i kraft. Genom den nya lagstiftningen har stödet till personalen under och efter internationella militära insatser stärkts, bl.a. genom att Försvarsmakten har ett särskilt uppföljningsansvar för personal som tjänstgjort i en sådan insats. Det innebär bl.a. att myndigheten utan begränsning i tiden ska bistå den enskilde med stödåtgärder. Stödet till de anhöriga har också utvecklats.

Veteranutredningen fick sedan i uppdrag att dels följa upp och utvärdera genomförandet hittills av den svenska veteranpolitiken och veteransoldatlagstiftningen, dels bedöma om den behöver utvecklas vidare, bland annat om det finns behov av en veteranlagstiftning som även gäller civila som tjänstgjort i internationella insatser.

Utredningen kom fram till att även sådan personal skulle kunna betraktas som veteraner, och i och med det vid behov kunna nyttja samhällets särskilda stödåtgärder.

Utgångspunkten är att alla veteraner, både civila och militära, bör försäkras stöd före, under och efter tjänstgöring i en internationell insats eller verksamhet. Den nu sittande regeringen visar emellertid ingen vilja att utveckla den svenska veteranpolitiken, trots att man fortsätter att skicka svenska män och kvinnor på riskfyllda internationella uppdrag. Politiken hänger inte ihop. Folkpartiet menar att regeringen snarast bör omsätta utredningens förslag i en proposition.

Officersförsörjningen

Regeringen påstår felaktigt att antalet sökande till officersprogrammet ökat de senaste åren. Sanningen är den motsatta. Åtminstone avseende antalet behöriga sökande är detta snabbt fallande. Det är bland annat en effekt av att färre män och kvinnor genomgår militär utbildning efter att totalförsvarsplikten blev vilande. Statens rekryteringsmyndighet bekräftar dessutom att de mest lämpade individerna inte heller dyker upp till frivillig mönstring. Utan bredd är det svårt att åstadkomma en tillräcklig spets.

Regeringen avser att utreda personalförsörjningen såvitt angår taktiska yrkesofficerare, med syftet att bredda och flerfaldiga vägarna in till yrket. Bland annat ska en civil

akademisk examen, med kompletterande militär utbildning, kunna vara en sådan väg. Folkpartiet bedömer dock att den militära fackkompetensen ska vara grunden för officersprofessionen. Därför motsätter vi oss en allmän akademisering. Behovet av civil akademisk kompetens kan istället med fördel tillgodoses genom reservofficerssystemet. Det senare har dock sorgligt försumrats under en lång rad av år. Regeringen bör därför tillse att grundutbildningen av taktiska reservofficerare snarast kommer igång, just som en kortare militär inomverksutbildning.

Upphäv regeringsbeslut 5

Det så kallade regeringsbeslut 5 (RB 5 2013) uppdrar åt Försvarmakten att till 2019 reducera lönekostnaderna för kontinuerligt tjänstgörande personal med 500 miljoner kronor. Att i rådande omvärldsläge säga upp erfarna yrkesofficerare och civila i Försvarmakten leder fel. Vi hade därför velat se ett upphävande av RB 5. Med fler yrkesofficerare kvar i tjänst ökar möjligheterna att skynda på repövningarna för icke anställd men krigsplacerad personal under 2015, med syftet att bidra till en snabbare uppfyllnad av insatsorganisationen.

Materiel- och logistikförsörjning

Materielutredningen

Försvarsuppgårelsen och därmed inriktningspropositionen präglas av att regeringen tillsätter ett antal mer eller mindre kraftfulla utredningar. Detta vittnar om att man inte lyckats enas och väljer att hänskjuta tvistefrågan eller att man saknat betalningsvilja för att ta i problemen direkt. Ett exempel på det senare är den materiel-, infrastruktur- och vidmakthållandeutredning som ska tillsättas. En del handlar om extrabeställningar av JAS 39 Gripen och NGU (Nästa Generations Ubåt), men mycket är satsningar som fanns på Försvarmakten behovslista och som regeringen helt enkelt inte vill betala för. Exempel på det senare är vidmakthållande av den fasta sensorkedjan, infrastruktur för flygvapnet, det fasta telenätet m.m. Men här finns också mycket jordnära ting som radioutrustning till hemvärnet. Försvarsuppgårelsen innebär alltså att materielprojekt som Försvarmakten ville genomföra de närmaste åren senareläggs eller alls inte blir av.

Folkpartiet menar att det inte är ansvarsfullt att skjuta dessa investeringar om tiotals miljarder på framtiden.

Se över Försvarmaktens logistik

Under föregående mandatperiod beslöt alliansregeringen att Försvarmaktens logistikförsörjning skulle rationaliseras. Det övergripande syftet med logistikreformen är dels att skapa en mer ändamålsenlig organisation, dels att genom effektiviseringar inom försvarets logistik- och materielförsörjning uppnå besparingar som ska göra omställningen till ett mer användbart och tillgängligt försvar möjligt. Framförallt ska besparingar uppnås genom att verksamhet förs över från Försvarmakten till FMV.

Regeringen hänvisar i propositionen till Förvarsberedningen som konstaterat att materielsystemen inom försvarsområdet ofta är komplexa och högteknologiska och därmed mycket kostsamma, vilket innebär långsiktiga ekonomiska åtaganden för staten. Regeringen understryker därför betydelsen av en i sammanhanget ändamålsenlig materiel- och logistikförsörjning. I inriktningspropositionen slås fast att det behövs en justering av pågående rationaliseringsarbete när det gäller Försvarmaktens och Försvarets materielverks logistikverksamhet. Det behövs mer än så. Reformeringen av Försvarmaktens logistik har inte fått avsedd effekt vad gäller rationalisering, ordning och reda samt minskade kostnader. Folkpartiet föreslår därför att en utredning tillsätts med syftet att göra en genomgripande översyn av reformen.

Jan Björklund (FP)

Erik Ullenhag (FP)

Emma Carlsson Löfdahl (FP)

Allan Widman (FP)

Christer Nylander (FP)